

[Statsministeren]

Denne internationale baggrund forstærker kravene til regeringens og folketingets indsats. Vi står over for tre hovedopgaver:

For det første skal vi gøre alt, hvad vi kan for at få gang i afspændingsbestræbelserne.

For det andet skal vi internationalt slå til lyd for, at der føres en mere aktiv politik for at bekæmpe arbejdsløsheden.

For det tredje skal vi sætte alle kræfter ind på en økonomisk politik, der skaber nye arbejdspladser her i Danmark.

Idet jeg vender mig til de udenrigs- og sikkerhedspolitiske problemer, kan jeg først konstatere, at den brede enighed, der siden den anden verdenskrig har været omkring alle væsentlige elementer i Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik, er blevet bekræftet gennem det forsvarsforlig, der er aftalt mellem fem af folketingets partier, og som dækker årene frem til 1984.

Aftalen vil blive fulgt op af lovforslag om forsvarets organisation, forsvarets personel og hjemmeværnet. Tilpasningen vil blive gennemført med størst mulig hensyntagen til forsvarets personel og de lokale samfund.

Den betydelige gensidige mistillid mellem supermagterne rummer farlige perspektiver og understreger vigtigheden af en åben og oprigtig dialog, der kan fastholde afspændingsbestræbelserne. Regeringen finder det derfor tilfredsstillende, at der i dette efterår vil blive indledt reelle forhandlinger mellem USA og Sovjetunionen om reduktion af de såkaldte TNF-våben i Europa.

Regeringen vil fortsat holde kontakt med de øvrige nordiske lande om en atomvåbenfri zone. Norden er atomvåbenfrit. En formalisering af en atomvåbenfri zone må derfor ses som led i en bredere europæisk ordning, der omfatter områder på begge sider af den skillelinje, der går ned gennem Europa.

Vi vil også medvirke til, at FN's 2. ekstraordinære generalforsamling om nedrustning bringer de internationale nedrustningsbestræbelser ud af det nuværende dødvande.

Vi tager overalt afstand fra undertrykkelse af friheden, sådan som det f. eks. finder sted i Tyrkiet og El Salvador.

Den vanskelige situation i Polen påkalder sig stadig stor opmærksomhed. Det er ikke i nogens interesse, at udviklingen løber løbsk. Det er fortsat vor opfattelse, at det polske folk selv bør og kan skabe sin egen fremtid uden indblanding udefra.

Den danske regering har gentagne gange sammen med et overvældende flertal af verdens lande fordømt de militære invasioner i de traditionelt alliancefri lande Afghanistan og Kampuchea.

Konflikterne i Mellemøst-regionen giver stadig anledning til bekymring. EF-landenes aktive diplomatiske indsats er i vide kredse blevet hilst velkommen som et værdifuldt bidrag til at fremme en omfattende mellemøstlig fredsordning.

Det europæiske politiske samarbejde, der finder sted mellem de ti EF-lande, har i de seneste år udviklet sig meget positivt. Regeringen går ind for, at dette samarbejde, der forudsætter enighed mellem regeringerne, effektiviseres mest muligt, men uden at der derved sker nogen ændring af samarbejdets grundlæggende karakter.

Den sydafrikanske forhalingstaktik i Namibia-forhandlingerne er helt uacceptabel. Den ulovlige besættelse af Namibia fortsætter, og vi fordømmer Sydafrikas angreb mod nabo-staterne – det gælder ikke mindst Angola – som synes at tiltage i omfang og styrke.

Der sker stadig for lidt i Nord-Syd-dialogen. Problemerne bliver større og større. Det er regeringens linje at arbejde for at komme i gang med de konkrete forhandlinger om energi, råvarer og handel. Det samme gælder de finansielle og monetære problemer.

Danmark er et af de kun fire industrilande i verden, der har opfyldt FN-målsætningen om at yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet som udviklingsbistand. Vi ved, at den internationale økonomiske krise rammer u-landene langt hårdere end os. Derfor vil u-landsbistanden blive forøget med 120 mill. kr. i 1982. Sigtet er, at vi over en årrække skal nå op på en bistand til u-landene på 1 pct. af bruttonationalproduktet. Det ville være af meget stor betydning, hvis de store lande blot tilnærmelsesvis ville øge deres bistand i overensstemmelse med FN's mål.

Inden for EF kan det ventes, at den drøftelse af samarbejdet, som er affødt af den midlertidige løsning vedrørende det britiske budgetbidrag, kommer i forgrunden.

Disse drøftelser drejer sig i realiteten om, hvorvidt det indhold for samarbejdet, som har været gældende de sidste tyve år, skal fastholdes.

Danmark fastholder samarbejdet omkring de tre nuværende grundpiller: toldunionen,